

[Statsministeren.]

om at bemærke, at denne Udtalelse jo navnlig tog Sigte paa den Utilbørlighed, at offentlige Myndigheder benytter sig af Arbejdsløsheden til at gennemtvinge Udførelsen af Arbejder til en Løn, der ligger under det, der kaldes overenskomstsmæssig Løn. Jeg maa antage, at det ærede Medlem er enig med mig i, at dette bør modvirke, thi Arbejdsgiverne er dog ogsaa interesserede i ordnede og regelrette Arbejdsforhold, og det kan man ikke sige der er, naar man lader kommunale, offentlige Arbejder udføre til saadan noget som Halvdelen af normal Arbejdsløn. Jeg har her et Brev fra en Kommune, hvori man meddeler mig, at der faar man praktisk talt alt sit kommunale Arbejde udført af Arbejdere, der som Vederlag faar 15 Kr. om Ugen for 30 Timers Arbejde, d. v. s. 50 Øre i Timen. Jeg formoder, at det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen er enig med mig i, at slige Tilstande er der Grund til at modvirke.

Maa jeg i Forbigaaende udtale min Forundring over, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard nu er begyndt at trække Statens Embedsmænd frem og give dem Røfler, fordi det fortælles, at de stemte socialdemokratisk ved sidste Valg. Det ærede Medlems Tale drejede sig om Embedsmændene i Statistisk Departement — det findes Sp. 309. Det er dog ved Lov bestemt, at vi her i Landet har hemmelig Afstemning, og der er politisk Ret og Frihed for Embedsmænd som for andre. Jeg ved ikke, hvorledes de nævnte Embedsmænd har stemt, men jeg ved, at det ikke kan være stemmende med Begreberne om politisk Frihed, naar en Gruppe Embedsmænd trækkes frem her og kritiseres for deres formodede Afstemning, saaledes som det ærede Medlem gjorde det. (*Korsgaard*: De har ikke læst det rigtigt). Jeg har baade hørt det og læst det. (*Christmas Møller*: Ikke rigtigt!) Naa!

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard og det ærede Medlem Hr. Elgaard har endvidere beskæftiget sig med Arbejdsløsheden. Det ene ærede Medlem skildrer med aabenlys Tilfredshed, at der har været en vis Vækst i Arbejdsløsheden i nogle Aar under det nuværende Ministerium, og det andet ærede Medlem, det ærede Medlem Hr. Korsgaard, hævder, at Socialdemokraterne har sagt, at naar de dannede Regering, vilde Arbejdsløsheden ophøre. Det var morsomt at faa at vide, hvor det ærede Medlem har hørt det. Dette sidste er naturligvis fuldkommen urigtigt. Der er sikkert mange, der har sagt, at vi vilde be-

stræbe os for at modvirke Arbejdsløsheden. Det har vi gjort, og det er just derfor, vi nu daglig angribes fra visse Sider ogsaa i det politiske Liv. Man taler om denne Vækst i Arbejdsløsheden og synes ganske at overse, at de Aar, som det ærede Medlem Hr. Elgaard særlig beskæftigede sig med, i høj Grad er Kriseaar, hvor Landbruget har proklameret, at det har afskediget — der nævnes Tal mellem 25 000 og 50 000 Arbejdere. Hvis noget af dette er rigtigt, er det ikke saa underligt, at der har været stor Arbejdsløshed under denne Krise, og at der til visse Tider i alt Fald har været en vis Vækst deri. Samtidig bør det maaske heller ikke overses, at der i de senere Aar over for Bestræbelserne for at modvirke Arbejdsløsheden ved Tilvejebringelse af Arbejde har været den Modstand, et Landstingsflertal har været i Stand til at yde.

Samtidig med, at man saaledes med en vis Skadefryd peger paa Arbejdsløsheden, møder vi hver Dag Venstremænd, som anklager os for, at vi ved Valutalovgivningen søger at opretholde den størst mulige Beskæftigelse. Det forekommer mig, at det bliver lidt indviklet at forstaa, hvad der egentlig er de ærede Modstanderes Principper. Det gælder ogsaa det ærede Medlem Hr. Korsgaard. Han synes i det hele at indlede en ny Form for politisk Virksomhed; vi oplevede ikke blot den nævnte Angrebsform over for det sørgelige Faktum, at der er Arbejdsløshed, men vi oplevede ogsaa, at det ærede Medlem optraadte som Angriber over for Regeringen som Arbejdsgiver. Jeg lykønsker det ærede Medlem til denne nye Rolle som Værner for Arbejdere og Funktionærer. Hvis de paagældende, som det ærede Medlem omtalte, var nogle sanseløse Analfabeter, kunde det maaske give Udbytte, men der er næppe mange af de paagældende, der har glemt de Konservatives Medvirkning ved Nedskaeringen og andre Angreb paa de fastlønnede i Samfundet. Derfor imødeser jeg med Sindsro det ærede Medlems Fortsættelse af den nye politiske Virksomhed, som uægtelig maa være underlig for de Vælgere, der før Valget baade i Tale og Proklamationer erfarede, at den Regering, der nu var Fare for, at vi skulde beholde, og som endda skulde have Flertal i Landstinget, var noget af det mest ødsle, der eksisterede. Vi vilde diske op for Arbejdere og Tjenestemænd, hed det, og dette ødsle Regimente vilde i Løbet af kort Tid føre Samfundet til Undergang og økonomisk Ruin. Nu erfarer vi altsaa, at vi er nogle lumpne, fedtede Arbejdsgivere og paaholdende selv over for Problemet om Foran-